

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, 08-12-2020 r.

Adam Bodnar

WZF.801.1.2020.TO

**Pan
nadinsp. Paweł Dobrodziej**

Komendant Stołeczny Policji

Szanowny Panie Generale,

nawiązując do treści pisma z dnia 3 grudnia 2020 r. w sprawie wszczęcia postępowań dyscyplinarnych oraz zawieszenia w czynnościach służbowych funkcjonariuszy Komendy Rejonowej Policji (Warszawa V) uprzejmie dziękuję za odpowiedź.

Pragnę zauważyć, że przedmiotem wystąpienia Rzecznika nie były wątpliwości w zakresie obowiązujących procedur, tylko zasadności zawieszenia policjantów w czynnościach służbowych, w związku z brakiem reakcji na wykroczenie. Nie każde wszczęcie postępowania dyscyplinarnego skutkuje zawieszeniem w czynnościach służbowych, a tylko takie, w którym jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby. Decyzja w tym zakresie należy do przełożonego właściwego w sprawach osobowych. Jak wskazuje się w orzecznictwie sądowo-administracyjnym¹ - „*Uznaniowy charakter decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych oznacza, że pozostaje ona pod kontrolą sądu, ale zakres tej kontroli jest ograniczony. Sąd administracyjny władny jest bowiem badać jedynie zgodność tej decyzji z prawem, a nie celowość jej podjęcia. Kontrola tego rodzaju decyzji polega na ustaleniu, czy jej wydanie na podstawie obowiązujących przepisów prawa było dopuszczalne, czy nie przekroczone granic uznania administracyjnego oraz czy uzasadniono rozstrzygnięcie dostatecznie*

¹ Np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (sygn. akt. III SA/Łd 299/18).

zindywidualizowanymi przesłankami, w ten sposób, aby nie można było organowi zarzucić dowolności. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach określonych wynikającym z art. 7 k.p.a., dążeniem do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i obowiązkiem załatwienia sprawy z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywatela. Przy czym sam wybór rozstrzygnięcia, dokonywany przez organ na podstawie kryteriów słuszności i celowości, pozostaje poza granicami kontroli sądowej.” Inaczej mówiąc przy podejmowaniu decyzji w przedmiocie zawieszenia w czynnościach służbowych właściwy przełożony winien rozważyć interes społeczny oraz interes policjanta.

Z punktu widzenia ochrony praw i wolności obywatelskich policjantów, mogących spotkać się, w analogicznych okolicznościach, z podobnymi konsekwencjami służbowymi wątpliwości Rzecznika dotyczą argumentacji uzasadniającej zastosowanie tej dolegliwej instytucji prawnej, w szczególności, jaki interes społeczny przemawiał za zawieszeniem w czynnościach służbowych policjanta? Niestety nie otrzymałem wyjaśnień w tym zakresie.

Pragnę zauważyć, że zgodnie z art. 14 pkt 6 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2020 r. poz. 627, dalej: ustawa o RPO) po zbadaniu sprawy Rzecznik może zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnosić skargi do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach - na prawach przysługujących prokuratorowi. Zwracając się o wyjaśnienia Rzecznik, nie przesądza czy decyzja w zakresie zawieszenia w czynnościach została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, gdyż czynność ta podlega kontroli instancyjnej – na co słusznie zwrócił uwagę Pan General. Odnosząc powyższe do reguł rządzących postępowaniem administracyjnym pragnę wyjaśnić, że nie mogę wykluczyć w realiach tej sprawy skorzystania z uprawnień procesowych określonych art. 14 pkt 6 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich, a dokumentacja, o którą zwrócił się Rzecznik, ma na celu ułatwienie podjęcia decyzji w tym zakresie.

Jednocześnie nawiązując do odmowy udostępnienia kopii niezbędnej dokumentacji uprzejmie wyjaśniam, że zgodnie z art. 17c ust. 1-2 ustawy o RPO Rzecznik może przetwarzać wszelkie informacje, w tym dane osobowe, niezbędne do realizacji swoich ustawowych zadań (w tym także tzw. dane wrażliwe). Stanowisko takie nie było do tej pory

przez Policję kwestionowane². Art. 17 ust. 1 ustawy o RPO nakłada na organy i instytucje, do których, podejmując sprawę, zwraca się Rzecznik, obowiązek współdziałania i udzielania pomocy Rzecznikowi. Formy współdziałania i udzielania tej pomocy zostały wymienione np. w art. 17 ust. 1 pkt 1–4 ustawy o RPO. Obowiązki te pozostają w ścisłym związku z uprawnieniami Rzecznika określonymi w art. 13 ust. 1 pkt 1–3. Brak sankcji w ustawie o RPO nie oznacza, że sankcje takie nie istnieją. Zaniechanie obowiązku współdziałania z Rzecznikiem i udzielania mu pomocy może zostać potraktowane jako przewinienie służbowe bądź przewinienie dyscyplinarne z wszystkimi wynikającymi z tego faktu konsekwencjami prawnymi.

W świetle powyższego, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o RPO ponownie zwracam się do Pana Generała z uprzejmą o wskazanie powodów zawieszenia funkcjonariuszy Komendy Rejonowej Policji (Warszawa V) oraz o udostępnienie decyzji o zawieszeniu funkcjonariuszy w czynnościach służbowych oraz postanowień wszczynających wobec nich postępowania dyscyplinarne.

Z wyrazami szacunku,

Adam Bodnar

Rzecznik Praw Obywatelskich

/-podpisano elektronicznie/

² D. Jankowski „Podstawy prawne przekazania Rzecznikowi Praw Obywatelskich listy policjantów delegowanych do pełnienia służby w Kosowie” Biuletyn Prawny KGP Warszawa 2006 Nr 29, s. 26.